

Vendim nr. 50 datë 20.03.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Elsa Toska,	Kryesuese
Genti Ibrahimimi,	Anëtar
Sonila Bejtja,	Anëtare

në datën 20.03.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 4 (H) 2024 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **HYSEN DELISHI**

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 3796, datë 02.07.2014 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë; nr. 1621, datë 13.06.2016 të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2023-3295 (278), datë 12.09.2023 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
Dërgimi i çështjes për rigjykim në Gjykatën Administrative të Apelit.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 15, pika 2, 17, 18, 33, pika 1, 43, 44, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 135, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 27, 28, 29 dhe 30 të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Sonila Bejtja, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi ka punuar pranë Ministrisë së Turizmit dhe Mjedisit në periudhën 01.02.2008 - 21.02.2014, duke ushtruar detyrën e inspektorit të Zonave të Mbrojtura në Drejtorinë e Shërbimit Pyjor, Tiranë. Me urdhrin nr. 989, datë 21.02.2014 “Për lirim punonjësi” të ministrit (*urdhri nr. 989/2014*), kërkuesi është liruar nga detyra e tij me arsyetimin “për shkak të ristrukturimit dhe riorganizimit të Drejtorisë së Shërbimit Pyjor në nivel rajonal”, duke i ndërprerë menjëherë marrëdhëniet financiare. Me pretendimin se punëdhënësi ka zgjidhur marrëdhëniet e punës në kundërshtim me ligjin, kërkuesi në datën 06.05.2014 i është drejtuar gjykatës me kërkesëpadi me objekt shfuqizimin e urdhrin nr. 989/2014, detyrimin e punëdhënësit t’i njohë atij statusin e nëpunësit civil të kategorisë ekzekutive dhe pagimin e pagës deri në ditën e rikthimit të tij në detyrë.

2. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 3796, datë 02.07.2014, ka vendosur rrëzimin e padisë. Sipas asaj gjykate, në rastin objekt shqyrtimi ligji i zbatueshëm për zgjidhjen e mosmarrëveshjes është pikërisht Kodi i Punës dhe se çdo lloj pretendimi për pabazueshmërinë e zgjidhjes së marrëdhënies së punës mund të kundërshtohet nga pala, por jo bazuar në parashikimet e ligjit nr. 152, datë 30.05.2013 “Për nëpunësin civil”, të ndryshuar (*ligji nr. 152/2013*) apo të ndonjë akti nënligjor, subjekt i të cilave kërkuesi nuk ka qenë dhe nuk mund të jetë më, pra natyra e mosmarrëveshjes është e ndryshme nga ajo e përcaktuar në kërkesëpadi. Ndaj këtij vendimi ka bërë ankim kërkuesi.

3. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 1621, datë 13.06.2016, ka vendosur: “Ndryshimin e vendimit nr. 3796, datë 02.07.2014 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Pranimin e pjesshëm të padisë. Detyrimin e palës së paditur, Ministrisë së Mjedisit, Drejtorisë së Shërbimit Pyjor, Tiranë, t’i paguajë kërkuesit në total 14 paga mujore si dëmshpërblim për zgjidhjen e menjëhershme e të pajustificuar të kontratës së punës për mosrespektimin e afatit të njoftimit, për mosrespektimin e procedurës së zgjidhjes së kontratës së punës dhe si shpërblim për vjetërsinë në punë. Rrëzimin e padisë për pjesën tjetër të saj.”. Sipas gjykatës së apelit, kërkuesi nuk e ka fituar statusin e nëpunësit civil dhe ai nuk mund të kërkojë mbrojtjen e marrëdhënies së tij të punës duke u bazuar në ligjin për nëpunësin civil, pasi nuk është ky ligji mbi të cilin është krijuar, ka vazhduar dhe është shuar kjo marrëdhënie. Ndërsa për sa i përket procedurës dhe shkaqeve të përfundimit të marrëdhënies së punës ndërmjet paditësit (kërkuesit) dhe palës së paditur, sipas gjykatës së apelit rezultoi e provuar

se pala e paditur nuk e ka njoftuar paditësin (kërkuesin) për zgjidhjen e kontratës së punës sipas afateve të parashikuara në nenin 143 të Kodit të Punës. Ndaj këtij vendimi ka bërë rekurs Ministria e Turizmit dhe Mjedisit, si edhe kërkuesi.

4. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2023-3295 (278), datë 12.09.2023, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 1621, datë 13.06.2016 të Gjykatës Administrative të Apelit dhe lënien në fuqi të vendimit nr. 3796, datë 02.07.2014 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Sipas Kolegjit Administrativ, arsyetimi i Gjykatës Administrative të Apelit, lidhur me zgjidhjen në themel të padisë, është i gabuar, pasi duke qenë se pala paditëse (kërkuesi) ka pretenduar se e drejta e saj mbrohej nga ligji nr. 152/2013 dhe për pasojë ka kërkuar rivendosjen e të drejtave sipas parashikimeve të këtij ligji, pa kërkuar ndryshimin e objektit të padisë ose të shkakut ligjor, ajo gjykatë duhej ta shqyrtonte padinë brenda objektit të kërkimeve dhe sipas shkakut ligjor të tyre, bazuar në nenin 185, pika 1, të Kodit të Procedurës Civile (KPC).

5. Në datën 12.01.2024 (sipas shënimit të shërbimit postar) kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me ankim kushtetues individual për shfuqizimin e vendimeve objekt kërkese, i cili, pasi është plotësuar sipas kërkesave të nenit 27 të ligjit nr. 8577/2000, është regjistruar në datën 30.01.2024.

II

Pretendimet e kërkuesit

6. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se është cenuar:

6.1. *E drejta për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj*, pasi natyra e gjykimit në Gjykatën e Lartë lidhet me shqyrtimin e ligjshmërisë së vendimeve të gjykatave më të ulëta.

6.2. *E drejta për t'u dëgjuar dhe parimi i kontradiktoritetit*, pasi Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duhet ta kalonte çështjen në seancë gjyqësore, për të dëgjuar palët dhe duhet t'i njoftonte ato për paraqitjen e parashtrimeve me shkrim.

6.3. *Standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka gabuar kur ka vlerësuar se Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka kryer një hetim të plotë. Kjo e fundit ka interpretuar gabim dispozitat e ligjit nr. 152/2013 dhe ato të akteve nënligjore, duke i interpretuar në favor të Këshillit të Ministrave. Statusi i nëpunësit civil është fituar sipas nenit 67, pika 3, të ligjit nr. 152/2013, dispozitë e cila është anashkaluar dhe interpretuar gabim

nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë. Gjithashtu, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka gabuar në identifikimin e ligjit të zbatueshëm dhe nuk jep asnjë arsye pse zbatohet Kodi i Punës dhe jo ligji nr. 152/2013.

- 6.4. *Parimi i barazisë përpara ligjit*, pasi sipas kërkesit në këtë gjykim janë kundër tij të gjitha palët e administratës shtetërore.
- 6.5. *E drejta për t'u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm*, pasi çështja është regjistruar në gjykatën e shkallës së parë në vitin 2014 dhe ka përfunduar në Gjykatën e Lartë në vitin 2023
- 6.6. *Parimi i sigurisë juridike*, pasi është cenuar besueshmëria te gjykatat, për shkak se kërkesi është subjekt i ligjit nr. 152/2013, sipas arsyesimit të kërkesëpadsisë, ankimit dhe rekursit të paraqitur pranë të gjitha shkallëve të gjyqësorit të zakonshëm.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkesit

7. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

8. Në këtë këndvështrim, kërkesi, si individ, legjitimohet *ratione personae* në kuptim të shkronjës “f” të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës “i” të pikës 1 të nenit 134 të Kushtetutës, pasi është palë në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi.

9. Në lidhje me përmbushjen e kriterit tjetër për legjitimitim, që lidhet me *shterimin e mjeteve juridike efektive*, sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, individ mund t'i drejtohet Gjykatës me ankim kushtetues individual, vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që ai pretendon se i janë cenuar (*shih vendimet nr. 35, datë 01.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021 të*

Gjykatës Kushtetuese). Ky rregull nënkupton jo vetëm që individi t'u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t'i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 31, datë 03.11.2022; nr. 15, datë 07.05.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Në rastin konkret, për sa i përket pretendimit të kërkuarit për konstatimin e cenimit të së drejtës për t'u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm, Kolegji rithekson se, si rregull, shqyrtimi i këtyre lloj çështjesh (konstatim cenimi), pas hyrjes në fuqi të instrumentit për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm, përsheptimin e procedurave dhe shpërblimin e dëmit, sipas neneve 399/1 - 399/12 të KPC-së, duhet të bëhet nga gjykatat e zakonshme, sipas kompetencës që parashikon KPC-ja, në përputhje me parimin e subsidiaritetit (*shih vendimet nr. 24, datë 27.04.2023; nr. 2, datë 17.02.2022; nr. 3, datë 17.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Në këtë kuptim, Kolegji konstaton se pretendimin për konstatimin e cenimit të së drejtës për t'u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm kërkuari e ka parashtruar për herë të parë në ankimin kushtetues individual dhe nuk rezulton të ketë bërë përpjekje dhe të ketë përdorur instrumentet e përcaktuara nga legjislacioni në fuqi për të kërkuar konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përsheptimin e procedurave (*neni 399/5 i KPC-së*). Për rrjedhojë, Kolegji çmon se për këtë pretendim kërkuari nuk ka shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja "F", të Kushtetutës.

12. Ndërkohë, Kolegji vlerëson se ai legjitimohet për pretendimet e tjera të paraqitura në ankimin kushtetues, pasi ato kanë të bëjnë me procesin e zhvilluar në Gjykatën e Lartë, për të cilin nuk ka mjete të tjera ankimi për të shteruar për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese, përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

13. Kërkuari legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të përmbajtjes së nenit 71/a, pika 1, shkronja "b", të ligjit nr. 8577/2000, pasi vendimi më i fundit në kohë i kundërshtuar, ai i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, mban datën 12.09.2023, ndërsa kërkesa është paraqitur në këtë Gjykatë në datën 12.01.2023 (sipas shënimit të shërbimit postar), pra brenda afatit 4-mujor.

14. Në lidhje me legjitimimin *ratione materiae*, Kolegji evidenton se sipas nenit 131, pika 1, shkronja "F", të Kushtetutës dhe nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, ai verifikohet në drejtim të përmbajtjes dhe natyrës së pretendimeve të parashtruara në ankimin kushtetues individual. Në rastin konkret, kërkuari, ndër të tjera, ka pretenduar cenimin e parimit të sigurisë juridike, cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj dhe cenimin e

parimit të barazisë përpara ligjit, duke argumentuar se është cenuar besueshmëria të gjykatat, për shkak se ai është subjekt i ligjit nr. 152/2013; natyra e gjykimit në Gjykatën e Lartë lidhet me shqyrtimin e ligjshmërisë së vendimeve të gjykatave më të ulëta dhe në këtë proces ka pasur kundër të gjitha palët e administratës shtetërore. Bazuar në këto pretendime të kërkuarit, Kolegji konstaton se ai nuk i ka argumentuar ato në aspektin kushtetues dhe nuk ka paraqitur argumente konkrete në mbështetje të tyre për cenimin e procesit të rregullt nga Gjykata e Lartë. Për rrjedhojë, për sa kohë që këto pretendime të kërkuarit nuk janë argumentuar nga pikëpamja kushtetuese, ato nuk mund të merren në shqyrtim.

15. Për sa u takon pretendimeve për cenimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar dhe cenimin e parimit të kontradiktoritetit, Kolegji vëren se ato, *prima facie*, bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues ndaj do të shqyrtohen në vijim.

B. Për pretendimet e cenimit të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, të së drejtës për t'u dëgjuar dhe parimit të kontradiktoritetit

16. Kërkuarisi ka pretenduar se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duhet ta kalonte çështjen në seancë gjyqësore, për të dëgjuar palët dhe duhet t'i njoftonte ato për paraqitjen e parashtrimeve me shkrim. Sipas kërkuarit, ky i fundit ka interpretuar gabim dispozitat e ligjit nr. 152/2013 dhe të akteve nënligjore, duke i interpretuar ato në favor të Këshillit të Ministrave. Gjithashtu, kërkuarisi ka pretenduar se statusi i nëpunësit civil është fituar sipas nenit 67, pika 3, të ligjit nr. 152/2013, dispozitë e cila është anashkaluar dhe interpretuar gabim nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, i cili ka gabuar edhe në identifikimin e ligjit të zbatueshëm, si dhe nuk jep asnjë arsye pse zbatohet Kodi i Punës dhe jo ligji nr. 152/2013. Në përfundim, kërkuarisi ka pretenduar se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka gabuar kur ka vlerësuar se Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka kryer një hetim të plotë.

17. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se e drejta për proces të rregullt ligjor, që i garantohet individit nga neni 42 i Kushtetutës, përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që përkon edhe me detyrimin e gjykatave për të arsyetuar vendimet, sipas nenit 142, pika 1, të Kushtetutës. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 42, datë 19.09.2023; nr. 10, datë 04.03.2021; nr. 18, datë 15.03.2016 të Gjykatës Kushtetuese*). Në aspektin e kontrollit kushtetues, Gjykata verifikon nëse arsyetimi i vendimit gjyqësor i ka plotësuar ose jo kriteret e përcaktuara nga jurisprudenca e saj, të cilat garantojnë

të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar. Arsyetimi duhet domosdoshmërisht të plotësojë kriteret minimale ligjore të përcaktuara dhe të mos ketë të meta të tilla serioze që cenojnë standardin e vendimit gjyqësor të arsyetuar (*shih vendimet nr. 42, datë 19.09.2023; nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 42, datë 25.05.2017 të Gjykatës Kushtetuese*). Zbatimi i standardit të arsyetimit të vendimit është vlerësuar nga Gjykata rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 71, datë 30.11.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Gjithashtu, e drejta për t'u dëgjuar, si element i së drejtës për proces të rregullt ligjor, në unitet edhe me të drejta të tjera, ka për qëllim garantimin e një procesi gjyqësor, ku individit i krijohen mundësitë që, përpara marrjes së vendimit gjyqësor, të dëgjohet realisht për thelbin e çështjes. Nëpërmjet pjesëmarrjes dhe krijimit të kushteve për t'u dëgjuar, individëve u krijohen mundësi të barabarta për deklaratimet e tyre, për parashtrimin e fakteve, provave e vlerësimeve ligjore (*shih vendimet nr. 55, datë 07.11.2023; nr. 18, datë 04.04.2023; nr. 12, datë 06.06.2005 të Gjykatës Kushtetuese*). Në respektim të parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit, gjykatës i dalin një sërë detyrash, mes të cilave rëndësi të veçantë merr krijimi i mundësive të barabarta për pjesëmarrjen e palëve ose përfaqësuesve të tyre në proces, si dhe mundësia e deklaratimit të tyre për faktet, provat dhe vlerësimet ligjore që janë të lidhura ngushtë me çështjen që shqyrtohet në gjykatë (*shih vendimet nr. 5, datë 09.02.2023; nr. 22, datë 29.04.2021; nr. 19, datë 01.04.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Për sa më lart, Kolegji evidenton se kërkesat kushtetuese të procesit të rregullt ligjor janë reflektuar në përmbajtje të nenit 61 të ligjit nr. 49/2012 "Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative", të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*), sipas të cilit shqyrtimi i rekursit në Kolegjin Administrativ të Gjykatës së Lartë, si rregull, bëhet mbi bazë të dokumenteve, në dhomën e këshillimit (*pika 1*). Gjyqtari relator cakton datën dhe orën për shqyrtimin e çështjes në dhomën e këshillimit, duke urdhëruar njoftimin e palëve. Sekretaria e gjykatës njofton, me shpallje, ditën dhe orën e shqyrtimit të rekursit, si dhe përbërjen e trupit gjykues, të paktën 15 ditë përpara (*pika 2*).

20. Në rastin konkret, Kolegji vëren se Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje nga rekursi i paraqitur nga Ministria e Turizmit dhe Mjedisit, si dhe nga rekursi i paraqitur nga kërkuesi. Në lidhje me njoftimin e datës dhe orës së gjykimit, Kolegji konstaton se sipas faqes zyrtare të Gjykatës së Lartë, kjo e fundit në datën 14.07.2023 ka publikuar çështjet që do të shqyrtoheshin në dhomën e këshillimit në datën 12.09.2023, ku përfshihej edhe çështja e kërkuesit. Në këtë kuptim, Kolegji rithekson se e drejta për t'u dëgjuar dhe për t'u mbrojtur, në kontekstin

kushtetues të procesit të rregullt, nuk nënkupton vetëm atë për t' u dëgjuar personalisht para gjykatës, por ajo realizohet edhe përmes shqyrtimit të dokumenteve, pra mbi komentet dhe shpjegimet e dhëna me shkrim nga palët ndërgjyqëse (*shih vendimin nr. 43, datë 27.12.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Lidhur me argumentet e kërkuessit se ai duhej të ishte njoftuar për paraqitjen e parashtrimeve me shkrim, Kolegji vlerëson të theksojë se, *së pari*, ai në ankimin kushtetues individual nuk ka parashtruar asnjë argument se si ka ndikuar ky mosnjoftim i pretenduar prej tij në të drejtën për t' u dëgjuar dhe parimin e kontradiktoritetit dhe, *së dyti*, nuk ka sjellë asnjë argument thelbësor të ri të parashtruar më parë, i cili potencialisht mund të passillte një rezultat të ndryshëm të zgjidhjes së çështjes së tij nga Gjykata e Lartë. Ndërsa për sa u përket argumenteve se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duhet ta kalonte çështjen në seancë gjyqësore për të dëgjuar palët, Kolegji çmon të theksojë se forma e gjykimit “*në dhomë këshillimi pa pjesëmarrjen e palëve*” nuk ka ndikuar në të drejtën e kërkuessit për t' u dëgjuar dhe as në parimin e kontradiktoritetit, për sa kohë ai i ka ushtruar lirisht ato nëpërmjet paraqitjes së rekursit. Në këtë kuptim, Kolegji evidenton se edhe vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i marrë në dhomën e këshillimit, nuk i cenon këto të drejta kushtetuese, pasi është në diskrecionin e tij të vendosë nëse çështja do të shqyrtohet në seancë gjyqësore me praninë e palëve ose në dhomën e këshillimit. Vetëm fakti që ky gjykim është zhvilluar në dhomën e këshillimit, nuk e bën procesin të parregullt nga pikëpamja kushtetuese dhe nuk vë në dyshim të drejtën për proces të rregullt.

22. Për sa i përket vlerësimit të shkaqeve të rekursit, Kolegji konstaton se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vlerësuar se Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka respektuar dispozitat procedurale, duke kryer një hetim gjyqësor të plotë dhe të gjithanshëm, duke zgjidhur mosmarrëveshjen objekt gjykimi në përputhje me ligjin dhe duke bërë një cilësim të saktë të fakteve dhe rrethanave që lidhen me natyrën e marrëdhënies së punës. Sipas Kolegjit Administrativ, dy gjykatat më të ulëta kanë arritur në të njëjtin përfundim, se kërkuessi nuk e ka fituar statusin e nëpunësit civil dhe për rrjedhojë nuk mund të kërkojë mbrojtjen e marrëdhënies së tij të punës duke u bazuar në ligjin për nëpunësin civil. Gjithashtu, Kolegji Administrativ ka vlerësuar se analiza që gjykatat më të ulëta i kanë bërë natyrës së marrëdhënies së punës, në raport me zbatimin e ligjit nr. 152/2013, si dhe të akteve nënligjore të nxjerra në bazë e për zbatim të tij, është shteruese dhe e drejtë (*shih paragrafët 9-11 të vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë*).

23. Më tej, Kolegji Administrativ ka vlerësuar se arsyetimi i gjykatës administrative të apelit, duke dëmshtëpërbyler paditësin në zbatim të Kodit të Punës në çështjen objekt shqyrtimi,

duke ndryshuar kryesisht shkakun ligjor të padisë, është rrjedhojë e zbatimit dhe interpretimit të gabuar të ligjit procedural dhe se arsyetimi i saj lidhur me zgjidhjen në themel të padisë është i gabuar. Sipas Kolegjit Administrativ, gjykata e apelit duhej ta shqyrtonte padinë brenda objektit të kërkimeve dhe sipas shkakut ligjor të tyre, bazuar në neni 185, pika 1, të KPC-së. Gjithashtu, Kolegji Administrativ ka arsyetuar se duke qenë se është pala paditëse ajo që gëzon të drejtën e disponibilitetit, gjykata administrative e apelit duhet të vijonte shqyrtimin në themel dhe të shprehej sipas asaj që kërkohet në padi. Në përfundim, sipas Kolegjit Administrativ, ligji i zbatueshëm për zgjidhjen e mosmarrëveshjes është pikërisht Kodi i Punës dhe çdo lloj pretendimi për pabazueshmërinë e zgjidhjes së marrëdhënies së punës mund të kundërshtohet nga pala, por jo bazuar në parashikimet e ligjit nr. 152/2013 apo të ndonjë akti nënligjor, subjekt i të cilave paditësi nuk ka qenë dhe nuk mund të jetë më (*shih paragrafët 12-15 të vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë*).

24. Për sa më lart, bazuar edhe në standardet e mësipërme kushtetuese, Kolegji konstaton se vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë përmban një arsyetim të detajuar dhe të plotë në lidhje me zgjidhjen e mosmarrëveshjes të paraqitur përpara tij, duke u dhënë përgjigje në thelb pretendimeve të ngritura në rekurs nga kërkuesi, duke respektuar kështu edhe elementet e trajtuara nga jurisprudenca kushtetuese për arsyetimin e vendimeve gjyqësore. Në rastin konkret, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka ushtruar funksionin e tij për kontrollin e respektimit dhe interpretimit të ligjit procedural dhe material nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm. Fakti se ai kolegji i ka vlerësuar si të pabazuara pretendimet e kërkuesit, nuk do të thotë që nuk i ka arsyetuar ato. Për këto arsye, Kolegji evidenton se pretendimet e kërkuesit për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor janë haptazi të pabazuara.

25. Për rrjedhojë, bazuar në arsyetimin e mësipërm, Kolegji çmon se pretendimet e kërkuesit për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, të së drejtës për t'u dëgjuar dhe të parimit të kontradiktoritetit janë haptazi të pabazuara.

26. Si përfundim, Kolegji vlerëson se ankimi kushtetues individual nuk i plotëson kriteret për kalimin për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronjat “a” dhe “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.